

EL PRESTIGI DE L'ESTAT ESPANYOL

A l'estranger augmenta cada dia, diu la premsa d'ací. Abans es deia que l'Àfrica començava als Pirineus i que Espanya tenia l'avantatge de ser el país més pròxim a Europa. Avui, però, les coses han canviat molt. A l'Àfrica hi han ja pobles lliures i avançats i a cada moment Espanya s'allunya més d'Europa. Resulta difícil situar el paradís espanyol on ben bé li correspon perquè és l'únic país del món que "disfruta" del règim de capitulacions a favor d'una potència estrangera. Això vol dir, entre altres coses, que qualsevol problema, àdhuc els de índole personal, que pugui sorgir entre naturals dels Estats capituladors, dintre el territori espanyol, solament seran competents per a resoldre'ls les autoritats i tribunals de l'Estat estranger.

A l'estranger s'ha parlat molt també de l'establiment de bases alemanyes. Tot és qüestió de paciència, i si a Madrid poden cobrar-ho bé, aviat veuràrem també concessions internacionals, drets d'extraterritorialitat, etc... de manera que els únics que no podran fer res lliurement a Espanya seran els espanyols. I pensar que hi han catalans que en volen ser.

A principis de segle hi havia encara uns quants països dèbils i de marxa lenta, que sofrien la vergonya de les capitulacions, concessions i altres "delfícies" imposades per grans potències, però des de fa trenta anys ja no en queda cap... només Espanya, naturalment.

Són moltes les informacions i els comentaris que ens arriben de l'estranger que palesen el concepte que s'ha guanyat això que n'anomenen Espanya però l'espai de què disposem ens obliga a una tria:

Franco regalà a la ciutat de Quebec un monument a Isabel la Catòlica. -- Còm es coneix que a Espanya sobren els diners-- Devia creure que al Canadà no co-neixien altra Història que la tergiversada que s'ensenya ací, és a dir la Història "preparada" des del punt de vista de l'estructura forçada de l'Estat espanyol. (A còpia de dir mentides, àdhuc el mentider se les creu). Allà, però, coneixen la veritable història d'aquella bona dona que manlevà diners a la ciutat de Barcelona pels viatges de Colom, i no solament no pagà el deute, sino que prohibí als catalans el comerç amb Amèrica, perquè --deia-- la descoberta d'aquelles terres era obra exclusiva de l'esforç de Castella; que amb tot i haver estat tan "Catòlica" mai el Vaticà no l'ha santificada, malgrat els esforços de tota mena fets pels espanyols durant segles; i que la pobra sofria eczema en diverses parts del cos passant anys sense canviar-se la camisa. (Amb tots els respectes, quina frisança, fillets, i quina flaira !).

Doncs bé; quan l'ambaixador espanyol, acompanyat de quatre galifardeus a sou es disposava a inaugurar el monument amb tota la faramalla, arribà al lloc una multitud de canadencs portant pancartes despectives de l'acte. D'entre la manifestació popular sorgí un professor universitari que improvisà un discurs tan violent que l'ambaixador i el seu seguici marxaren amb la cua entre cames.

També al Canadà, organitzat per l'ambaixada espanyola, fou presentat un festival representatiu del teatre espanyol actual. L'èxit més "sorollós" acompanyà la funció. Amb crits i pancartes el públic expressà el seu repudi pel règim franquista per presentar obres de Garcia Lorca i d'Alexandro Casona. Allà saben prou bé que el primer fou afusellat pels franquistes, i que el segon està exiliat des del 1939.

El govern de Madrid ha arribat a fer la figureta per aconseguir el reconeixement de Mèxic. Darrerament, en el curs de l'any passat intentà realitzar una forta i extensa campanya de premsa abocant diners a dojos, però foren molt pocs els diaris mexicans que es prestaren a fer-li el joc; va trametre agents especials; remogué cel i terra, fins suplicar a Washington on pensava que hom intercediria prop de Mèxic.

Fou precisament durant la seva visita oficial als Estats Units on el president mexicà declarà, en conferència de premsa concedida a més de tres cents periodistes, que el seu país no tenia relacions amb el govern espanyol i NO en tindria mentre persistís l'actual estat de coses.

Per si algú no ho hagués entès prou bé, en retornar a Mèxic, el president LOPEZ MATEOS, des del balcó del Palau Nacional, va insistir en les seves anteriors declaracions, que tornà a repetir quan va visitar l'Argentina, també en conferència de premsa, bo i afegint que Mèxic no podia reconèixer una situació que havia estat imposada per la intervenció estrangera.

Després de Lojendio fou expulsat de Cuba, a un altre ambaixador espanyol li han estirat les orelles per oblidar-se de què es trobava fora d'Espanya;

Mentre Mossèn Iñaki de Azpiazu, autèntic i ferm patriota basc, pronunciava un cicle de conferències a Venècia, fou entrevistat per un grup de periodistes, i a llurs requeriments explicà les persecucions, ultratges i crims que els espanyols han comès i cometen contra Bascònia.

Tot i no podent desmentir les documentades declaracions del sacerdot basc, l'ambaixador espanyol "exigí" la seva "inmediata" expulsió. Les autoritats vene-